

אבל פיוון שהפטל שהיית סמוֹך אחריו נזקער, הפטוק עומד על קיומו בהסתפלות קטנה. מי לא יראה מלך הגוים. ואם אמר שמלך הגוים נאמר על הקדוש ברוך הוא - לא כך. אלא מי הוא פוחד מפק ולא יוזען מפק, מי מלך הגוים שלא יראה? כמו זה, (זהלים קי) הלויה הלו עבדי ה' הלו את שם ה'. מי ששמו אותו, לא יודע מה אמר. פיוון שאמר הלויה, אף כה הלו עבדי ה'! שהיה לו לכתב, עבדי יי' הלו את שם ה'. אף כאן היה לו לכתב, מי מלך הגוים שלא יראה, אלא הכל על תקוננו נהbear.

בי בצל חכמי הגוים ובצל מלכותם מאין במוֹך. מה הדבר שהחפשת ביניהם בחכמה שלם? מאין במוֹך, וכולם מודים על זה. פשווים בחכמה מעשיך וגבורותיך, החפשת דבר זה בינויהם, ואומרים מאין במוֹך בכל חכמי הגוים ובצל מלכותם. מאין במוֹך אומרים, והחפשת בינויהם. שמחו החברים, ובכו ולא אמרו דבר. אף כה הוא בכה במקדים.

פתח ואמר, (בראשית כא) ותאמר לאברהם גרש לאברהם גרש האמה הזאת ואתה בנה וגו'. החברים התעورو, שרצתה שרה לפנות מפיתה עברודה זרה, ועל זה כתוב כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה. באן כתוב וכי ימכר איש את בתו זו נשמה בגלוגלים על מעשים רעים שבועלם. לאמה - לאותו הצד לאחר בגלוגיל רע של המשפט שחוzer, והרי נעשה להוציא אותה משם. ודי לא יצא בצתה העברים, כל אותן בשמות שנענשות.

מי הן באן? הוא סוד אלה אותן

אבל פיוון דכתלא דתוית סמיך אבטריה, אתנסח, קרא קאים על קיימא, באסתפלותא זעיר. מי לא יראה מלך הגוים, וαι תימא דמלך הגוים על קדרשא בריך הוא אמר, לאו הכי. אלא, מאן הוא מלך הגוים דלא יראה. גגונא דאמינך. מי מלך הגוים דלא יראה. (זהלים קי) הלויה הלו עבדי יי', דהוה דאמר הלויה, אוף הכי הלו עבדי יי', דהוה ליה למכתב, עבדי יי' הלו את שם יי'. אוף הכא. הוה ליה למכתב, מי מלך הגוים דלא

יראה. אלא כלא על תקוניה אתרמר.

בי בצל חכמי הגוים ובצל מלכותם מאין במוֹך, מהו מלחה דחפסט בינייהו בחכמתא דלהון, מאין במוֹך וכלהו אוידאן על דא, כד חמוץ בחכמתא דלהון עובך וגבורך, אתחפשט מלחה דא בינייהו, ואמרי מאין במוֹך בכל חכמי הגוים ובצל מלכותם. מאין במוֹך אמרי, וattachfest בינייהו. חדו חבריא, ובכו ולא אמרו מדי. אוף הכי בכה איהו במלקדמין.

פתח ואמר (בראשית כא) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואתה בנה וגו', חבריא אתערו, דבעאת שרה לפנאה עבודה זרה מביתה, ועל דא כתיב כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה. הכא כתיב וכי ימכר איש את בתו, דא נשמתא בגלוגיל על עובדין בישין דעלמא. לאמה: ההוא טרא אחרא בגלוגולא בישא דטיקלא, דהדר, והא אתענחת, לאפקא לה מתמן. ודי לא יצא בצתה העברים, כל אינון נשמתין דמתענחת. מאן אינון הכא. איהו רזא אלין אינון נשמתין